

ХИТРИЯ ГРЖНЧАР.

Един цар повикал болярите си и дал им тази загатка:

— Що е най-лошото на света?

Болярите мислили, мислили и нищо не могли да му отговорят. Един казал едно, друг -- друго, но никой не отговорил това, което царя мислил.

Разсърдил се царя и ги пропъдил: казал им да се махнат от очите му.

След това отишел да се разходи из града и срещнал един гржнчар. Той карал пълна кола с гржнци и си дремал.

— Добър ден, гржнчарю!

— Дал Бог добро, царю, господарю!

— Виждам, че подремваш, гржнчарю!

— Подремвам, царю! Не бой се от тоз, що песни пее, а бой се от този, що дреме.

— Ти си безстрашен, гржнчарю!

— Такъв сам, царю!

— Отдавна ли се занимаваш с тоя занаят?

— От малък още. С него прехранвам себе си, жана и деца. И доволен сам. Не ора, не копая. по джд и вятър не ходя.

— Наистина, гржнчарю, добре се живее на света. но не може и без лoшевини.

— Така, царю, има и злини.

— Отгатни ми, гржнчарю, кое е най-голямото зло на света?

— Има по света, царю, три големи злини: лоша жена, лош сжсед и лош разум...

— Коя е най-голяма от тези злини?

— Лошият разум е най-лошо от всичко. От лоша жена и лош сжсед можеш да избягаш; но лошият разум е всякога с тебе и от него не можеш никога да се отървеш.

— Това е право, гржнчарю! Виждам, че си умен. Искай от мене, щото щеш и ще ти дам.

— Не искам друго нищо, а само да заповедаш на сто часа път наколо да не продава други гржнчар гржнци, освен мене.